

ŚWIĘTY
JAN PAWEŁ II
PATRONEM
MAŁOPOLSKI

MAŁOPOLSKA

św. JANOWI PAWŁOWI II

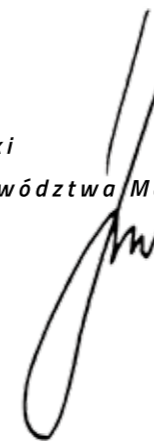
Szanowni Państwo,

Jest mi niezmiernie miło poinformować, że Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w Watykanie, specjalnym dekretem z dnia 5 października 2020 roku, potwierdziła ustanowienie Świętego Jana Pawła II Patronem Województwa Małopolskiego.

Decyzja Stolicy Apostolskiej to potwierdzenie silnych związków, jakie do końca życia łączyły Świętego Jana Pawła II z Jego rodzinną ziemią, jej tradycją i kulturą, ale przede wszystkim z jej mieszkańcami wywodzącymi się z różnych tradycji i religii, wśród których kształtował się Jego szacunek dla każdego człowieka. Małopolska zyskała swojego patrona w roku 42. rocznicy wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, jubileuszu 100-lecia urodzin Papieża-Polaka i 15. rocznicy Jego śmierci. To dla nas szczególny znak, który niesie nadzieję, że Jego życie i działalność mogą dzisiaj łączyć wszystkich Małopolan niezależnie od poglądów, wyznania, czy tradycji, do których się odwołujemy.

Ten akt stanowi zachętę do przyjęcia nauk i wskazań, kierowanych zawsze do nas z troską i miłością. Trwałość rodziny, wychowanie młodych pokoleń, kulturowe zakorzenienie w tradycji i historii, wolność i solidarność, a wreszcie ład w życiu społecznym, który mając korzenie chrześcijańskie łączy się z silnym wewnętrznym dążeniem każdego człowieka ku Dobru i Prawdzie – to bliskie nam wszystkim wskazania Ojca Świętego, które czynią z nas prawdziwą wspólnotę. Wspólnotę, która w szczególny sposób jest zobligowana do troski o dziedzictwo, które nam pozostawił.

/
Witold Kozłowski
Marszałek Województwa Małopolskiego

JAN PAWEŁ II

Poznaj Go
bliżej

06

RODZINA

10

**STEFAN
ŻYCZKOWSKI**
Świadectwo

16

WIARA

18

**MICHAŁ
PAX
BUKOWSKI**
Świadectwo

22

ODWAGA

24

**ADAM
MARASEK**
Świadectwo

28

SOLIDARNOŚĆ

30

**URSZULA
SMOK**
Świadectwo

34

ŻYCIE

36

**MIEJSCA
W MAŁOPOLSCE**

48

**SZLAKI
PAPIESKIE**

70

Św. Jan Paweł II — patronem Małopolski

Św. Jan Paweł II — patronem Matopolski

JAN PAWEŁ II
POZNAJ
GO BLIŻEJ

Kiedy 18 maja 1920 roku w małopolskich Wadowicach rodzi się syn Karola seniora i Emilii Wojtyłów, nikt nie jest w stanie przewidzieć, że to małe dziecko, jako dorosły człowiek stanie się najwybitniejszym Małopolaninem, który odmieni losy świata, a szczególnie Polski i całej Europy Środkowo-Wschodniej.

W swoim życiu przechodzi wiele tragedii.

Kiedy ma zaledwie 9 lat umiera jego matka.

Trzy lata później jego starszy brat, lekarz, który zaraził się

szkarlatyną od swojej pacjentki. W 1941 roku odchodzi

jego ojciec. Jest wojna. Jako 21-latek zostaje sam,

bez najbliższej rodziny, której tak bardzo potrzebuje

każdy człowiek. Bez wątpienia te tragedie zaważyły

na życiu młodego Karola. Jeszcze przed wybuchem

wojny chce studiować polonistykę, fascynuje się teatrem.

Jego studia przerywa wojna, a on ostatecznie, po śmierci ojca,

wybiera naukę w podziemnym seminarium duchownym.

To przełomowy moment w jego życiu, bo po 36 latach od tego wyboru – 16 października 1978 roku, na konklawe w Watykanie kardynałowie wybierają na Następcę Świętego Piotra nie kogo innego, jak Karola Wojtyłę – skromnego kardynała z Polski!

Św. Jan Paweł II — patronem Matki Polki

R O D Z I N A

> Karol Wojtyła z ojcem na wycieczce na Wawelu

> Klasa maturalna Karola Wojtyły 1938r.

> Karol Wojtyła jako dziecko

> Karol Wojtyła na obozie w Hermanicach 1937r.

> Edmund wśród lekarzy Szpitala Miejskiego w Bielsku

Wadowice. Jest 1929 rok, Karol przygotowuje się do I Komunii Świętej. To bardzo ważny moment w życiu każdego dziecka, ale ten dziewięcioletni chłopiec z pewnością przeżywa to duchowe święto w zupełnie inny sposób niż jego rówieśnicy. Ma za sobą najgorszą tragedię. Zaledwie 5 tygodni wcześniej, na niewydolność nerek i zapalenie mięśnia sercowego, umiera jego mama Emilia.

Składanie rąk do modlitwy w czasie tej uroczystości nie jest dla niego łatwe. Na pewno nasuwają mu się myśli o mamie, bo to ona nauczyła go wykonywania znaku krzyża przed i po modlitwie.

Zostaje sam z ojcem, który całkowicie poświęca się wychowaniu syna. Staje się jego powiernikiem, mentorem i przyjacielem. Brat Edmund już od kilku lat jest poza domem. Studiuje medycynę w Krakowie. W 1930 roku kończy studia, a kilka miesięcy później w 1931 roku, jako lekarz rozpoczyna pracę w szpitalu w Bielsku. Często odwiedza o 14 lat młodszego brata i tatę. Zabiera Karola w góry, na piesze wędrówki na Leskowiec, Jaworzynę czy Czarny Groń, gra z nim w piłkę nożną, zimą razem z ojcem uczy go jeździć na nartach. Mimo różnicy wieku są zżyci. Karol często odwiedza go w szpitalu w Bielsku, a dla pacjentów przygotowuje swoje pierwsze inscenizacje teatralne.

Edmund umiera w 1932 roku. Karol ma tylko 12 lat, ale sam przyznaje po latach, że śmierć brata przeżywa bardzo świadomie i boleśnie.

> Karol z ciotką Stefanią na krakowskich Plantach

> Karol z ojcem

Św. Jan Paweł II — patronem Matopolski

W swoim rodzinnym mieście, Wadowicach, zdaje maturę i razem z ojcem wyjeżdżają do Krakowa. Wynajmują od rodziny matki suterенę w kamienicy przy Tynieckiej 10. Karol zaczyna studiować na wymarzonym kierunku, dostaje się na polonistykę. Studia trwają zaledwie rok. Naukę przerywa wybuch II wojny światowej. Okupant wprowadza obowiązek pracy, a dzięki znajomościom młody Wojtyła zaczyna pracować w kamieniołomach na Zakrzówku. Jest mroźny dzień, luty 1941 roku. Karol wraca z kamieniołomów do domu, w którym zastaje martwego ojca. Ma 21 lat, za sobą śmierć najbliższych, jest osamotniony i zdruzgotany. Wyrzuca sobie, że nie było go przy umierającym ojcu.

Ale ratuje go silna wiara.
Wiara, którą pokazali mu rodzice.
Mama, która uczy go pacierza,
ojciec, którego nie raz widzi
modlącego się na klęczniku.
Teraz on modli się
przy zmarłym ojcu.

Ś W I A D E C T W O

STEFAN ŻYCZKOWSKI

„Bądźcie przykładem życia świeckich w Kościele”

-

Jan Paweł II

Zostałem przez niego ochrzczony. To wielka łaska, ale jednocześnie poczucie ogromnej odpowiedzialności. Karol Wojtyła zawsze był obecny w mojej rodzinie. Pobłogosławił związek małżeński moich rodziców. Moja żona Agnieszka, jest córką Andrzeja i Małgorzaty Zielińskich, którzy tak jak moi rodzice przyjaźnili się z kardynałem Wojtyłą. Z dzieciństwa najbardziej utkwili mi w pamięci tzw. „Kolędy”, kiedy, zwykle w styczniu wszyscy, a czasem bywało i ponad 100-150 osób, odwiedzaliśmy kardynała Wojtyłę na Franciszkańskiej. To było szaleństwo, dużo radości, wszystkie dzieciaki bardzo dobrze się tam czuły, było też poważnie, ale nie czuliśmy dystansu, bariery. Byliśmy dziećmi, nie bardzo zdawaliśmy sobie sprawę, z tego, kto jest naszym „Wujkiem”. Wiem, że te wszystkie dzieci bardzo go cieszyły.

To niełatwe zadanie opowiedzieć o tym, jak bardzo Jan Paweł II jest ważny w moim życiu. Czuję, że słowa wypowiedziane przez Karola Wojtyłę do naszych rodziców „Bądźcie przykładem życia świeckich w Kościele” są także skierowane do nas i naszych dzieci. Te słowa towarzyszą mi przez całe moje dorosłe, świadome życie. Kościół rozumiem przede wszystkim jako wspólnotę ludzi, którzy wyznają podobne wartości, idą określoną drogą. Bez ludzi świeckich nie ma Kościoła. To oni ten Kościół współtworzą. W obliczu tych słów, tego, jak wychowali nas rodzice, oraz świadomości, że znaliśmy Świętego, myślałem o tym, żeby stale dawać innym dobry przykład swoim życiem.

Cokolwiek staram się robić, to odwołuję się do tych jego słów. Wierzę, że swoim przykładem pokazuję innym, że jestem katolikiem. Z osobistej znajomości z papieżem pozostała mi jeszcze jedna, niezwykle ważna we współczesnym świecie nauka. Jan Paweł II nigdy nie krytykował ludzi, a jedynie ich zachowania. On w fenomenalny sposób potrafił ludzi łączyć, jednoczyć, a nie dzielić. Wyjątkowe w jego osobie było również to, że jako dostojnik kościelny, nie odsunął się od nas, zwykłych ludzi. On żył naszymi, codziennymi problemami, nie tworzył dystansu, był bezpośredni. Pewnie dlatego dobrze wiedział, jak rozmawiać z ludźmi, wiedział co jest dla nich w życiu ważne.

Byłem z rodzicami u papieża w Rzymie w 1988 roku. Z moją rodziną, żoną i dziećmi odwiedziliśmy go w Castel Gandolfo trzykrotnie: w 1999, 2000 i 2003 roku. Trudno opisać słowami to, co czuliśmy wtedy w jego obecności. Biła od niego nadzwyczajna energia, to było coś niezwykłego i trudnego do określenia słowami. Wiedziałem, że stajemy w obliczu czegoś, co jest zupełnie poza nami.

-
Stefan Życzkowski
/

Jest tą 5 dzieci. Wspólnie z braćmi założył w 1987 roku firmę ASTOR, która corocznie 2% zysku wypracowanego w poprzednim roku przeznaczają na cele charytatywne. Jego rodzina należy do tzw. Środowiska. Tworzą je osoby zaprzyjaźnione jeszcze z księdzem, a potem biskupem, kardynałem Wojtyłą, a wreszcie papieżem Janem Pawłem II. Obecnie oni, ich dzieci czy wnuki tworzą Stowarzyszenie Środowisko JP 2.

Św. Jan Paweł II — patronem Małopolski

W I A R A

Mały Karol budzi się w nocy i widzi ojca, który klęczy na klęczniku. Modli się. To widok, który zapamiętuje do końca życia. Nikt nie nakłania go do modlitwy. Widząc ojca, który bardzo często się modli, a modlitwa daje mu niezwykłą siłę, sam zaczyna robić podobnie. Zostaje ministrantem i codziennie służy do mszy.

Często odwiedzają go koledzy z klasy. W szkole na klasówkach nigdy nie daje im ściągać, ale zawsze proponuje pomoc po lekcjach. Tłumaczy. Kiedy słychać dzwony kościelne, chłopiec zostawia kolegów i nagle znika. Oni skonsternowani zaglądną po cichu przez drzwi do drugiego pomieszczenia. Widzą go klęczącego na modlitwie.

Na pozór jest taki jak rówieśnicy, ale to oni we wspomnieniach przypominają, że latem od najlepszej zabawy, gry w piłkę, szaleństw w rzece Skawie są w stanie oderwać go odgłosy klasztornych dzwonów u karmelitów bosych. Opuszcza wszystkich, nie wstydzi się i nie boi, że inni będą z niego kpić. Biegnie na nowennę do Matki Bożej Szkaplerznej.

Jest piątek, 1 września 1939 roku. Kraków jest w panice. Wyją syreny, nad głowami latają bombowce. Ludzie szukają schronienia, uciekają z miasta. Jest pierwszy piątek miesiąca, Karol biegnie do Katedry Wawelskiej do spowiedzi. Poproszony przez znajomego księdza służy jeszcze do mszy.

> Ks. kardynał Karol Wojtyła błogosławiący dziecko przy Katedrze Wawelskiej

Pod klasztor w Kalwarii Zebrzydowskiej zajezdza samochód. Wysiada z niego człowiek, podąża w kierunku kalwaryjskich drózek. Biskup, a potem kardynał Karol Wojtyła, niejednokrotnie incognito na kalwaryjskich drózkach, w modlitwie szuka rozwiązań dla swoich najtrudniejszych spraw. Modlitwa zawsze przynosi rozwiązania!

2002 rok. Ostatnia pielgrzymka Ojca Świętego do Polski. Msza na krakowskich Błoniach. Papież ze szczerością wyznaje, że wiadomość o powołaniu go na Stolicę Piotrową brzmi jak wyrok. Przyznaje, że w 1978 roku boi się przyjąć ten kardynalski wybór. Jest tylko człowiekiem, ale ufa bożej opatrności. Do głosu dochodzi jego silny charakter, obowiązkowość, wojskowy dryl wyniesiony z domu od ojca.

> Ks. biskup Karol Wojtyła w otoczeniu dzieci i młodzieży szkolnej

Ś W I A D E C T W O

MICHAŁ PAX BUKOWSKI

„Wymagajcie od siebie choćby inni od was nie wymagali”

— Jan Paweł II

Doświadczyłem kłamstwa, nieczystości, oszustwa, blanciki, fajki, uzależnienia. Przeżyłem osobiste dno. Jako nastolatek myślałem, że wierzyć w Pana Boga można na własnych zasadach, biorę co mi pasuje. Jan Paweł II był jedną z najstynniejszych osób na świecie i dziwne byłoby, gdybym jeszcze przed moją zmianą powiedział, że go nie znałem. Jest w historii Polski kimś bardzo ważnym. Znam go, od kiedy byłem mały. Ale teraz różnica jest taka, że kiedyś niewiele dla mnie znaczył. Nie, nie dosłownie. Myślę, że jak byłem szczyłem to myślałem o tym, że jest wielki, że robi niesamowite rzeczy dla całego świata, a świat go słucha i on się liczy dla innych. Sam jako 8-latek byłem zaskoczony swoją reakcją, kiedy włączyłem u babci telewizor. Latałem po kanałach, a na jednym z nich przemawiał Jan Paweł II. W pierwszym odruchu pomyślałem, że po co go słuchać. Przyciskałem na pilocie dalej, ale w pewnym momencie, wróciłem do przemówienia. Chyba niewiele z tego rozumiałem, ale poczułem jego siłę i charyzmę. Miałem wrażenie, że jest to ktoś wielki. Nie pamiętam jego słów, ale pamiętam, że słuchałem. Coś mnie do niego przyciągało. Jego śmierć, a miałem wtedy 10 lat, to moment kiedy zrozumiałem, że to jedyna osoba w naszej współczesnej historii, która potrafi zjednoczyć Polaków.

Ale dla mnie, tak osobiście zaczął się liczyć dużo później. To było wtedy, kiedy stałem się prawdziwym katolem. Pod wpływem pewnych sytuacji radykalnie zmieniłem swoje życie. Rozstałem się z dziewczyną, z uzależnieniami, z grzechem. Odczułem obecność Boga i zrozumiałem, że w życiu powołuje mnie do czegoś innego. Tak jestem showmanem, marzyłem, żeby występować przed publicznością i teraz swój talent i gadkę wykorzystuję do ewangelizacji. Zaufałem Panu Bogu. Prowadzę w internecie Studio Raban, program dla młodzieży. Jeden z nich był poświęcony osobie Jana Pawła II. Tak na dobrą sprawę dopiero kiedy się do niego przygotowywałem, po raz pierwszy zacząłem czytać więcej o papieżu. Wiem, że nawet teraz mógłby być autorytetem dla młodych. Dlaczego? Wystarczy tylko jeden jego cytat: „Wymagajcie od siebie choćby inni od was nie wymagali”. Jak dla mnie to wystarczy.

— Michał PAX Bukowski /

Ma 27 lat. Jest mężem i tatą małego Ignacego. Jest liderem hip-hopowego zespołu chrześcijańskiego Muode Koty. Prowadzi w internecie program dla młodych Studio Raban. Kilka lat temu nastąpił przełom w jego życiu. Jak sam żartobliwie mówi został katolem i daje świadectwo wiary w wystąpieniach publicznych czy spotkaniach z młodzieżą.

> Piętnastoletni Karol jako aktor
w roli tytułowej przedstawienia
„Ulani Księżca Józefa”

Sw. Jan Paweł II — patronem Matopolski

ODWAGA

10 letni Karol służy do mszy. Nagle do kościoła wchodzi jego bliski kolega, Jurek Kluger wyznania mojżeszowego. Koniecznie chce mu przekazać bardzo ważną wiadomość. Obaj zdali egzamin do gimnazjum! W kościele zatrzymuje go jedna z kobiet. Jest wzburzona, że do katolickiej świątyni wchodzi mały żyd. Widzi to Karol, a kiedy kończy się msza podbiega do przyjaciela i na oczach obecnych staje w jego obronie. Pyta zdziwiony co kobieta chce od Jurka. Kiedy słyszy odpowiedź, spontanicznie odpowiada: przecież wszyscy jesteśmy dziećmi jednego Boga! Ich przyjaźń przetrwa już każdą próbę.

Lata II wojny światowej. Powtarza: wierzę w opatrzność i nie waha się narażać swojego życia. Współtworzy Teatr Rapsodyczny, który w czasach terroru i wojny wystawia w konspiracji patriotyczne sztuki. Ryzykuje, gdy po głębokich przemyśleniach po śmierci ojca, w 1942 roku rozpoczyna naukę w tajnym seminarium duchownym.

1950 rok. Robotnicy z Nowej Huty i ich rodziny domagają się od komunistycznych władz postawienia kościoła. Ludzie przychodzą modlić się do małej kaplicy przy ochronce dla dzieci. Trwa wielogodzinne nabożeństwo w tej intencji. Płomienne kazania wygłasza ksiądz Karol Wojtyła. Swoją solidarnością z robotnikami zwraca na siebie uwagę komunistycznej władzy. Naraża się na poważne trudności. W 1952 roku wreszcie powstaje tu parafia. Ludzie masowo idą do spowiedzi. Potrzebni są księża do posługi. Jednym ze spowiedników jest ks. Wojtyła.

Sobór Watykański II. Wojtyła zaledwie od 4 lat jest biskupem. To niewiele jak na pozostałych uczestników soboru. Tymczasem ten zaledwie czterdziestokilkuletni biskup z komunistycznego kraju zdobywa się na odwagę by mówić o ekumenizmie, odrzuceniu przez Kościół konserwatyzmu, otwarciu się na świat i na świeckich w Kościele. Jego słowa są ważnym głosem w czasie soboru. To czas kiedy msze święte odprawia się po łacinie, a ksiądz odwrócony jest tyłem do wiernych.

22 października 1978 roku. Uroczysta inauguracja pontyfikatu Jana Pawła II. Z jego ust padają słowa:

Nie lękajcie się! [...] Nie lękajcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!

Czerwiec, 1979 rok. Pierwsza pielgrzymka papieska do Ojczyzny. Komunistyczne władze nie ukrywają dużego niezadowolenia z obecności Jana Pawła II. Jest nerwowo, są obawy co może wydarzyć się w czasie jego wizyty. 2 czerwca, Warszawa. Popołudnie. Plac Zwycięstwa (obecnie plac marszałka Józefa Piłsudskiego). Tłum ludzi. Papież otwiera usta i wyraźnie, donośnym głosem mówi do zebranych:

Wołam wraz z wami wszystkimi! Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi!... Tej ziemi!

> Jan Paweł II

ADAM MARASEK

„Sursum Corda. W górę serca!”

—
Jan Paweł II

Pamiętam ten dzień kiedy usłyszałem, że Karol Wojtyła zostaje wybrany na papieża. To był dla mnie szok, a zaraz potem ogromny błysk nadziei. Rzeczywiście, wraz z wyborem Karola Wojtyły na papieża zacząłem myśleć o wolnej Polsce, że teraz nie musi być to tylko marzenie, że coś może się zmienić. Pomyślałem wtedy, że to dobry znak dla Polski, chociaż wiedziałem, że to nie będzie łatwe. Szybko się o tym przekonałem. Jan Paweł II w czasie swojej pierwszej pielgrzymki miał odwiedzić Nowy Targ. Pracowałem wtedy w Wytwórni Nart w Szaflarach. Pamiętam, że chcieliśmy zrobić wszystko, żeby uczestniczyć w mszy odprawianej przez Ojca Świętego. Trwały rozmowy z dyrekcją. Powtarzaliśmy, że odrobimy swoją nieobecność w sobotę, albo niedzielę, że weźmiemy sobie urlop. Ale to nic nie dało. Władze partii były nieugięte, nikogo nie wolno puszczać, na pielgrzymce ma być jak najmniej osób. Nie było żadnej zgody na opuszczenie tego dnia zakładu. Pracowało nas w wytwórni jakieś 800 osób. 7 czerwca, dzień przed wizytą papieską w Nowym Targu każdy poszedł do domu. 8 czerwca wytwórnia była niemal pusta. Prawie nikt nie przyszedł do pracy. Nie umówiliśmy się. Po prostu nikt nie wyobrażał sobie, żeby w takim dniu być gdzie indziej.

Tak, wiedzieliśmy, że narażamy się na szykany, nagany i kary. Ostatecznie, po tym, gdy okazało się, że prawie cała załoga była nieobecna wiedzieliśmy, że dyrekcja jest bezsilna. Przecież nie zwolni wszystkich z pracy. Ta sytuacja, ta odwaga ludzi i solidarność bardzo mnie zbudowały, dały mi siłę. A po tej pielgrzymce dopadła mnie myśl, która mnie już nie opuszczała, że to początek końca komunizmu. Zawsze czułem, że papież jest mi bardzo bliski. Chodził po górach, kochał je tak jak ja. Robił wszystko co w jego mocy, aby obalić komunizm, a dla mnie, człowieka, który przeżył większą część swojego życia w tym reżimie, było to szczególnie ważne. To Jan Paweł II dał nam nadzieję na to, że coś w naszym życiu może się zmienić!

—
Adam Marasek
/

W 1974 roku został ratownikiem Grupy Tatrzańskiej GOPR, a od 1984 jest ratownikiem zawodowym. Jest wieloletnim pracownikiem Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, starszym instruktorem ratownictwa tatrzańskiego TOPR, przewodnikiem tatrzańskim i wysokogórskim oraz instruktorem narciarskim. Jak mówi, miał w życiu wiele szczęścia, swoje pasje udało mu się połączyć z pracą zawodową. Wielokrotnie zabezpieczał pielgrzymki papieskie do Polski.

> Ks. biskup Karol Wojtyła w czasie duszpasterskiej wizytacji

Św. Jan Paweł II — patronem Matopolski

SOLIDARNOŚĆ

1948 rok. Niegowińc. Młody wikary Wojtyła chodzi po kolędzie.

Są ciężkie czasy, powojenna bieda. Bywają tacy, którym jest nieco lepiej i wciskają młodemu księdzu jakiś grosz. On w kolejnym domu oddaje to, co przed chwilą dostał. Starszej kobiecie przekazuje swoją jedyną poduszkę. Mieszkańcy nie raz zwracają się do niego o pomoc. Oddaje co może, dzieli się nawet swoimi ubraniami.

Lata 50. Jest wykładowcą na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W tajemnicy połowę swojej niewielkiej pensji oddaje na rzecz biednych studentów. Odwiedza chorych. Ma w pamięci cierpienie chorej matki i ojca, który się nią zajmuje, śmierć brata, który umiera zarażony szkarlatyną od pacjentki. Przywołuje myśli o ojcu, który sam pod koniec życia potrzebuje jego opieki.

Choroba i cierpienie drugiego człowieka naznaczają także jego pontyfikat.

1978 rok. Swoje pierwsze kroki poza Watykan nowy papież kieruje do szpitala. Odwiedza chorych w poliklinice Gemelli w Rzymie. Przebywa tam wtedy także jego przyjaciel - ks. abp. Andrzej Deskur.

1978 rok. Do Krakowa po rzeczy nowego papieża przyjeżdża z Watykanu ciężarówka. Wraca niemal pusta.

> Jan Paweł II u schyłku pontyfikatu

Maj, 1980 rok. Kinszasa. Kongo. Afryka.

Papież odwiedza ośrodek chorych na AIDS. Bierze na ręce płaczącego chłopca. Dziecko ma na sobie sączące się rany. Papież przytula je i kołysze. Płacz cichnie.

8 lipca 1980 rok. Brazylia. Jan Paweł II odwiedza w mieście Marituba trędowatych.

1992 rok. Angola. Afryka. Inni chcą pokazać papieżowi ciekawe miejsce, a on rusza w kierunku prowizorycznych lepiank. Przed jedną z nich stoi rodzina. Podchodzi. Siada z nimi przed domem i zaczyna rozmawiać, przytula dziecko ciekawe dziwnego gościa.

> Ks. kardynał Karol Wojtyła w czasie spotkania z chorymi i ich opiekunami

1992 rok.
Papież ogłasza dzień 11 lutego Światowym Dniem Chorego.

Ś W I A D E C T W O

URSZULA SMOK

„Cierpienie jest w świecie również po to, żeby wyzwolić w nas miłość, ów hojny i bezinteresowny dar z własnego „ja” – na rzecz tych, których dotyka cierpienie”

–
Jan Paweł II

Dostałam różańce, które Ojciec Święty Jan Paweł II poświęcił w Watykanie w ostatnich dniach swojego życia. Teraz w trudnych chwilach ja i moi bliscy modlimy się na tych różańcach. Ale to nie było tak, że to od tego momentu, dzięki tym różańcom, papież zaczął być szczególnie ważny w życiu mojej rodziny. Wcześniej odczuwałam jego obecność i duchowe wsparcie w wielu trudnych życiowo momentach. On po prostu był obecny w naszej rodzinie.

Kiedy miałam 23 lata, dowiedziałam się, że choruję na białaczkę. Wtedy moja wiara bardzo mi pomogła. Wiele osób dziwiło mi się, że nie jestem wściekła, nie mam pretensji, nie obrażam się na świat. Przyznam, że to nie do końca tak było. W środku, tak zwykle po ludzku byłam przerażona, ale po prostu zaufałam, starałam się nie dać pokonać swoim lękom. Wiem, że musiałam przejść przez to wszystko. Dopadła mnie śmiertelna choroba, a ja żyję. Wierzę, że to nie przypadek. Po przeszczepie zaczęło się moje nowe - myślę, że lepsze - życie. W 2001 roku wspólnie z rodzicami założyłam Fundację „Podaruj Życie”, która wspiera osoby z chorobami onkologicznymi i ich rodziny.

Właśnie z uwagi na tę działalność otrzymałam zaproszenie na spotkanie do Kurii Metropolitarnej. W czasie jednej z rozmów odważyłam się i powiedziałam mojemu rozmówcy, jak papież jest bliski mojemu sercu, że odczuwam jego obecność i wsparcie w bardzo trudnych chwilach. To była dla mnie rozmowa bardzo szczególna, bo po raz pierwszy powiedziałam o swoich głębokich odczuciach związanych z Janem Pawłem. Właśnie po tej rozmowie otrzymałam te różańce - szczególny prezent dla naszej rodziny. Teraz, jeśli tylko ktokolwiek z mojej rodziny ma jakieś problemy, trudne chwile, to modli się na jednym z nich. Nie wiem, co czują inni, nie pytam ich o to, ale ja, kiedy to robię, zawsze czuję spokój i ufność, że będzie dobrze. I sprawy, o rozwiązanie, których się modlę, kończą się, może nie tak jak chciałybym, ale zawsze dobrze!

–
Urszula Smok
/

Prezes i współzałożycielka Fundacji „Podaruj Życie”. Sama zachorowała na białaczkę w wieku 23 lat. Od lat jej fundacja wspiera chorych na choroby onkologiczne. W ostatnich latach poświęca także bardzo wiele uwagi i udziela wsparcia rodzinom chorych osób.

> Jan Paweł II

Św. Jan Paweł II — patronem Matopolski

Ż Y C I E

Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach. Był jednym z trojga dzieci Karola Wojtyły seniora i jego żony Emilii z Kaczorowskich. Najstarszy z rodzeństwa - Edmund przyszedł na świat w 1906 roku, siostra Olga zmarła wkrótce po narodzinach w roku 1916.

WADOWICE – TU WSZYSTKO SIĘ ZACZEŁO

Z Wadowicami związane jest dzieciństwo i młodość Karola Wojtyły juniora. W tamtejszym kościele pw. Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny został ochrzczony i przyjął Pierwszą Komunię Świętą oraz Bierzmowanie. W Wadowicach uczęszczał do szkoły powszechnej i gimnazjum. Tu również zdawał egzamin maturalny. Na dzieciństwie przyszłego papieża cieniem położyły się rodzinne tragedie. Najpierw w 1929 roku zmarła jego matka. Trzy lata później, w tragicznych okolicznościach odszedł starszy brat. Edmund Wojtyła, traktowany przez młodego Karola jako mentor, był lekarzem. Podczas pracy na oddziale szpitalnym zaraził się szkarlatyną. Zmarł po trwającej 4 dni ciężkiej chorobie. Miał zaledwie 26 lat. W tym trudnym czasie młody Karol był wychowywany samotnie przez ojca – emerytowanego wojskowego.

STUDIA, TEATR, KAPŁAŃSTWO

W 1938 roku Wojtyłowie przeprowadzili się do Krakowa. Wyjazd miał związek z planami młodego Karola, który, zafascynowany teatrem, chciał studiować polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. Studia w Krakowie przerwał jednak wybuch II wojny światowej. Karol Wojtyła został zmuszony do podjęcia pracy fizycznej w zakładach chemicznych Solvay. Nie zapomniał jednak o swoich teatralnych fascynacjach. Zaangażował się jako aktor w działalność konspiracyjnego Teatru Rapsodycznego. Pisał także utwory dramatyczne i poetyckie.

W 1941 roku zmarł ojciec Wojtyły. Rok później młody Karol podjął decyzję o wstąpieniu do podziemnego seminarium duchownego. Świecenia kapłańskie, z rąk kardynała Adama Stefana Sapiehy, przyjął po zakończeniu wojny, 1 listopada 1946 roku. Wkrótce potem został wysłany do Rzymu, aby studiować na tamtejszej uczelni Angelicum. Pracę doktorską „Problem wiary u św. Jana od Krzyża” obronił w Krakowie.

PIERWSZA POSŁUGA KAPŁAŃSKA I LITERACKA TWÓRCZOŚĆ

Po powrocie z Rzymu, młody Karol Wojtyła został skierowany do pracy duszpasterskiej w małopolskiej Niegowici. Później kontynuował posługę w krakowskiej parafii św. Floriana. Kapłańskie obowiązki łączył z pracą naukową. Od 1954 roku prowadził zajęcia m.in. na Wydziale Filozoficznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Rozwijał także swoją twórczość literacką. Dorobek Karola Wojtyły, publikowany na przestrzeni kolejnych lat i podczas pontyfikatu, można podzielić na dwie grupy. Pierwszą stanowiły utwory poetyckie i dramaty: „Hiob”, „Jeremiasz”, „Brat naszego Boga”, „Przed sklepem jubilera”, „Promieniowanie ojcostwa”. Do drugiej można zaliczyć publikacje o charakterze naukowym, dotyczące przede wszystkim zagadnień z zakresu etyki i antropologii. Najważniejsze z nich to: „Miłość i odpowiedzialność” oraz „Osoba i czyn”. Drukiem ukazały się również teksty publicystyczne (zbiór: „Aby Chrystus się nami posługiwał”) oraz kazania.

NAJMŁODSZY Z BISKUPÓW

W 1958 roku Karol Wojtyła został mianowany przez papieża Piusa XII biskupem pomocniczym w Krakowie. Stał się wówczas, w wieku 38 lat, najmłodszym członkiem Episkopatu Polski. Jako dewizę biskupią przyjął słowa „Totus Tuus” („Cały Twój”), pochodzące z „Traktatu o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” św. Ludwika Marii Grignon de Montforta. Świecenia biskupie przyjął 28 września 1958 roku w Katedrze na Wawelu z rąk arcybiskupa Eugeniusza Baziaka. 30 grudnia 1963 roku, Karol Wojtyła został mianowany Metropolitą Krakowskim. Uroczysty ingres do katedry na Wawelu odbył się 8 marca 1964 roku.

W czasie swojej posługi biskupiej, Karol Wojtyła brał udział w Soborze Watykańskim II (1962- 1965), czynnie włączając się w jego prace. Po zakończeniu Soboru, arcybiskup Wojtyła powołał Duszpasterski Synod Archidiecezji Krakowskiej, którego podstawowym celem było wdrożenie reform soborowych w metropolii. W związku z trudnościami, które ówczesne władze komunistyczne piętrzyły przed kardynałem Stefanem Wyszyńskim, często to właśnie arcybiskup Karol Wojtyła pełnił funkcję reprezentanta polskiego Kościoła poza granicami kraju.

POLSKI KARDYNAŁ NA KONKLAWIE

W 1967 roku, decyzją papieża Pawła VI, Karol Wojtyła otrzymał nominację kardynalską. W 1976 roku, przez tego samego papieża został poproszony o wygłoszenie dorocznych rekolekcji wielkopostnych dla Kurii Rzymskiej. Wygłoszone wówczas nauki zostały później opublikowane pod postacią książki „Znak sprzeciwu”.

Kardynał Karol Wojtyła uczestniczył dwukrotnie w konklawe w 1978 roku. Pierwsze zostało zwołane w sierpniu po śmierci papieża Pawła VI. Drugie natomiast rozpoczęło się 14 października, po trwającym zaledwie 33 dni pontyfikacie papieża Jana Pawła I. W ósmym głosowaniu, 16 października, kardynałowie wybrali na Następcę Świętego Piotra Karola Wojtyłę, kardynała z Polski.

PIERWSZY POLAK NA TRONIE PIOTROWYM

Kardynał Karola Wojtyła był pierwszym od ponad 450 lat papieżem nie pochodzącym z Włoch, a także pierwszym Polakiem i Słowianinem na tronie Piotrowym. Podobnie jak jego poprzednik, wybrał podwójne imię: Jan Paweł II, nawiązując do Jana XXIII i Pawła VI.

Uroczysta inauguracja pontyfikatu odbyła się 22 października 1978 roku. Już na początku następnego roku, Papież Polak wyruszył w pierwszą podróż apostolską, odwiedzając Dominikanę, Meksyk i Bahamy. Po nich przyszły kolejne pielgrzymki. W sumie Papież Jan Paweł II odbył 104 podróże apostolskie poza Włochy, odwiedzając 129 krajów.

PAPIESKIE PIELGRZYMKI

Na liście papieskich pielgrzymek Polska znalazła się aż osiem razy: w roku 1979, 1983, 1987, 1991, 1995, 1997, 1999 i 2002. Historyczny wymiar miała msza odprawiona przez Papieża na placu Zwycięstwa w Warszawie w 1979 roku podczas jego pierwszej pielgrzymki do Polski. To wtedy padły legendarne dziś i odczytywane jako wezwanie do demokratycznych przemian, słowa: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!

Nieodłącznym elementem papieskich pielgrzymek do Polski była wizyta w ukochanych miejscach Małopolski: rodzinnych Wadowicach, na Podhalu, w Krakowie

i wielu innych. Symbolem serdecznego kontaktu Papieża Polaka ze swoimi rodakami stał się adres Franciszkańska 3. Jan Paweł II nocując w Pałacu Arcybiskupów Krakowskich, zawsze znalazł czas na wieczorne spotkanie z czekającymi pod oknem pielgrzymami i mieszkańcami Krakowa.

PRZEŁOMOWY PONTYFIKAT

Pontyfikat Papieża Polaka trwał 26 lat, 5 miesięcy i 17 dni, stając się trzecim co do długości w historii Kościoła. Przez ten czas, Jan Paweł II opublikował 14 encyklik, promulgował nowy „Kodeks Prawa Kanonicznego” i „Katechizm Kościoła Katolickiego”, beatyfikował 1340 osób i kanonizował 483. To z inicjatywy Jana Pawła II zaczęliśmy obchodzić Światowe Dni Młodzieży – międzynarodowe spotkania młodych ludzi z Papieżem, odbywające się w różnych częściach świata. Warto przypomnieć, że na czas pontyfikatu Jana Pawła II przypadł wielki jubileusz 2000 lat chrześcijaństwa.

Papież Polak podjął także szereg inicjatyw zmierzających do rozwoju ekumenizmu i dialogu międzyreligijnego. W 1986 roku zorganizował pierwszy Światowy Dzień Modlitw o Pokój w Asyżu, w którym udział wzięło 47 delegacji kościołów chrześcijańskich i 13 religii niechrześcijańskich. W 2000 roku cały świat obiegły zdjęcia Jana Pawła II w Jerozolimie, modlącego się w ciszy pod Ścianą Płaczu i zgodnie z żydowską tradycją umieszczającego w szczelinie muru karteczkę z prośbą do Boga. Rok później, podczas pielgrzymki do Damaszku, złożył pierwszą w dziejach papieżstwa wizytę w świątyni muzułmańskiej.

Jednym z najtragiczniejszych momentów papieskiej posługi był zamach, do którego doszło 13 maja 1981 roku na placu św. Piotra. Turecki zamachowiec Ali Ağca oddał w kierunku Jana Pawła II trzy strzały. Papież został ciężko ranny. Nie tylko wybaczył zamachowcy, ale też, po wyzdrowieniu, spotkał się z nim w celi więziennej, aby odbyć prywatną rozmowę.

Pontyfikat Jana Pawła II zapisał się we współczesnej historii także ze względu na jego kontekst historyczny. Papież przez swoje nauczanie i wizyty apostolskie wywarł bowiem wielki wpływ na demokratyczne przemiany w Europie. Bez wsparcia Jana Pawła II trudno wyobrazić sobie polską drogę do wolności, związaną z ruchem Solidarności i zwieńczoną wyborami w czerwcu 1989 roku.

SANTO SUBITO!

Jan Paweł II zmarł 2 kwietnia 2005 roku, w wigilię święta Bożego Miłosierdzia. Został pochowany w Grotach Watykańskich pod Bazyliką św. Piotra. Miesiąc po śmierci rozpoczął się jego proces beatyfikacyjny. 1 maja 2011 roku Benedykt XVI ogłosił swojego poprzednika błogosławnym, a trumna z ciałem polskiego Papieża została przeniesiona do kaplicy św. Sebastiana w Bazylice św. Piotra.

Na datę liturgicznego wspomnienia błogosławionego Jana Pawła II wybrano dzień 22 października, czyli rocznicę inauguracji pontyfikatu.

Jan Paweł II zmarł
2 kwietnia 2005 roku,
w wigilię święta
Bożego Miłosierdzia.

27 kwietnia 2014 roku
papież Franciszek ogłosił
Jana Pawła II świętym.

1920

18 maja

Narodziny Karola Józefa Wojtyły jako trzeciego dziecka Karola i Emilii Wojtyłów, w kamienicy pod adresem Rynek 2 (obecnie ul. Kościelna 7) w Wadowicach.

20 czerwca

Chrzest w kościele parafialnym pw. Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny.

1929

13 kwietnia

Śmierć matki Emilii. Mały Karol ma wtedy zaledwie 9 lat.

25 maja

Pierwsza Komunia Święta Karola.

1932

4 grudnia

Śmierć starszego brata Edmunda.

1938

3 maja

Przyjęcie sakramentu Bierzmowania.

14 maja

Egzamin dojrzałości i wręczenie świadectw maturalnych w wadowickim gimnazjum. Po maturze Karol razem z ojcem opuszczają Wadowice i przenoszą się do Krakowa, gdzie przyszedł papież rozpoczyna studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

1940-1944

Praca w Krakowskich Zakładach Sodowych „Solvay”.

1941

18 lutego

Śmierć ojca Karola.

1942-1946

Studia teologiczne w konspiracyjnym seminarium duchownym zakończone święceniami kapłańskimi, których 1 listopada 1946 roku udziela ks. kard. Adam Sapieha.

1946-1948

Studia na Uniwersytecie Angelicum w Rzymie.

1948

16 grudnia

Promocja doktorska na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

1948-1949

Wikary w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Niegowici.

1949-1951

Wikary w parafii pw. św. Floriana w Krakowie.

1954-1978

Wykładowca etyki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

1958

4 lipca

Nominacja na biskupa pomocniczego w Krakowie (decyzja papieża Piusa XII).

1958

28 września

Konsekracja biskupa w Katedrze Wawelskiej.

1962-1965

Udział w pracach Soboru Watykańskiego II.

1963

30 grudnia

Nominacja na Arcybiskupa Metropolitę Krakowskiego (decyzja papieża Pawła VI).

1967

26 czerwca

Uroczysta kreacja kardynalska (decyzja papieża Pawła VI).

1978

16 października

Wybór kardynała Karola Wojtyły na papieża.

Przyjmuje on imię Jan Paweł II.

22 października

Uroczysta inauguracja pontyfikatu.

1979

25 stycznia – 1 lutego

Pierwsza zagraniczna pielgrzymka (Dominikana, Meksyk, Bahamy).

4 marca

Publikacja pierwszej encykliki „Redemptor hominis”.

2-10 czerwca

I pielgrzymka do Polski.

1981

13 maja

Zamach na Placu Św. Piotra. Jan Paweł II zostaje poważnie ranny.

1983

25 stycznia

Promulgacja nowego „Kodeksu Prawa Kanonicznego”.

16-23 czerwca

II pielgrzymka do Polski.

1984

11-15 kwietnia

Rzymski Jubileusz Młodych, który staje się początkiem tradycji Światowych Dni Młodzieży.

1986

13 kwietnia

Wizyta w rzymskiej synagodze, złożona po raz pierwszy przez papieża Kościoła katolickiego.

27 października

Światowy Dzień Modlitw o Pokój w Asyżu. Z inicjatywy papieża po raz pierwszy ma charakter międzywyznaniowy i międzyreligijny.

1987

11-12 kwietnia

Światowe Dni Młodzieży w Buenos Aires (Argentyna).

8-14 czerwca

III pielgrzymka do Polski.

1989

15-20 sierpnia

Światowe Dni Młodzieży w Santiago de Compostela (Hiszpania).

1991

1-9 czerwca i 13-20 sierpnia

IV pielgrzymka do Polski.

10-15 sierpnia

Światowe Dni Młodzieży w Częstochowie (Polska).

1992

11 października

Publikacja nowego „Katechizmu Kościoła Katolickiego”.

1993

10-15 sierpnia

Światowe Dni Młodzieży w Denver (USA).

1995

10-15 stycznia

Światowe Dni Młodzieży w Manili (Filipiny).

22 maja

V wizyta w Polsce.

1996

Publikacja autobiograficznej książki „Dar i tajemnica”, napisanej z okazji 50. rocznicy święceń kapłańskich.

1997

19-24 sierpnia

Światowe Dni Młodzieży w Paryżu (Francja).

31 maja – 10 czerwca

VI pielgrzymka do Polski.

1999

5-17 czerwca

VII pielgrzymka do Polski.

1999-2001

24 grudnia – 6 stycznia

Rok jubileuszowy z okazji wejścia Kościoła w III tysiąclecie.

2000

20-26 marca

Pielgrzymka jubileuszowa do Ziemi Świętej.

15-20 sierpnia

Światowe Dni Młodzieży w Rzymie (Włochy).

2002

23-28 lipca

Światowe Dni Młodzieży w Toronto (Kanada).

16-19 sierpnia

VIII pielgrzymka do Polski.

2004

14-15 sierpnia

Ostatnia zagraniczna pielgrzymka (Lourdes, Francja).

2005

2 kwietnia

Śmierć Jana Pawła II w wigilię święta Miłosierdzia Bożego

o godz. 21:37.

8 kwietnia

Ceremonia pogrzebowa.

2011

1 maja

Beatyfikacja dokonana przez papieża Benedykta XVI.

2014

27 kwietnia

Kanonizacja Papieża Polaka przez papieża Franciszka.

2020

5 października

Zgodnie z decyzją watykańskiej Kongregacji

ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

Święty Jan Paweł II zostaje

Patronem Województwa Małopolskiego

Św. Jan Paweł II — patronem Małopolski

MIEJSCA W MAŁOPOLSCE

KRAKÓW

„Tu, na tej ziemi się urodziłem. Tutaj, w Krakowie, spędziłem większość lat mojego życia (...) Tutaj też doznałem łaski powołania kapłańskiego (...). Tutaj też, w Katedrze Wawelskiej, otrzymałem konsekrację biskupią.”

Kraków zajmował szczególne miejsce w życiu Karola Wojtyły. W 1938 roku, po zdanej maturze przeniósł się tutaj ze swoim ojcem i rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. W Krakowie Karol Wojtyła spędził lata II wojny światowej, ciężko pracował jako robotnik kamieniołomów i tutaj boleśnie przeżył śmierć najbliższej mu osoby – ojca. Krakowski Cmentarz Rakowicki jest także miejscem spoczynku najbliższej rodziny Jana Pawła II. Z Krakowem związana jest duża część jego życia. Spędził tutaj najwięcej, bo aż 40 lat, od momentu przeprowadzki z Wadowic do chwili wyjazdu na konklawe w październiku 1978 roku. Od 16 października 1978 roku pozostał już w Watykanie jako głowa Stolicy Piotrowej i następca św. Piotra.

Wracał do Krakowa przy okazji niemal każdej pielgrzymki do Polski. Do końca swojego życia (2 kwietnia 2005 roku) był zameldowany w krakowskim Pałacu Arcybiskupim przy ul. Franciszkańskiej 3. Tutaj też od czasów, gdy został metropolitą krakowskim miał swój prywatny pokój.

> Jan Paweł II. Kraków 2002r.

> Jan Paweł II. Kraków 2002r.

> Jan Paweł II. Kraków. 1999r.

> Jan Paweł II. Kraków 1999r.

> Kraków. Msza święta w Rynku Głównym 1991r.

> Jan Paweł II. Kraków 2002r.

> Jan Paweł II. Kraków 2002r.

„A jeśli do czegoś pragnę
was zachęcić i zapalić,
to abyście nie przestawali
nawiedzać tego
sanktuarium. (...)

Wszystkich też, którzy
tutaj przebywać będą,
proszę, by modlili się
za jednego
z kalwaryjskich
pielgrzymów, którego
Chrystus wezwał tymi
samymi słowami,
co Szymona Piotra.

Wezwał go poniekąd
z tych wzgórz
i powiedział:
„Paś baranki moje,
paś owce moje”
(por. J 21, 15-16).
I o to proszę, proszę
abyście się za mnie
tu modlili, za życia mojego
i po śmierci. Amen.”

> Jan Paweł II. Kalwaria Zebrzydowska. 2002r.

> Jan Paweł II. Kalwaria Zebrzydowska. 2002r.

Św. Jan Paweł II — patronem Małopolski

> Sanktuarium Pasyjno-Maryjne w Kalwarii Zebrzydowskiej

Kalwaria Zebrzydowska była ważna w całym życiu
Jana Pawła II. Już jako mały chłopiec pielgrzymował tutaj
ze swoim ojcem. Wracał do tego miejsca jako dostojnik
kościelny, a wreszcie jako papież odwiedził to miejsce
dwukrotnie.

W czasie swojej pierwszej pielgrzymki 7 czerwca 1979 roku
nadał kościołowi w Kalwarii Zebrzydowskiej tytuł bazyliki
mniejszej. Po raz drugi odwiedził to miejsce 19 sierpnia 2002
roku. W czasie obchodów 400-lecia sanktuarium odprawił
tu ostatnią mszę św. w Polsce na swojej pielgrzymkowej trasie.
Mieszkańcy mieli również okazję pozdrawić Jana Pawła II
14 sierpnia 1991 roku w czasie jego przejazdu samochodem
z Krakowa do Wadowic.

LUDŹMIERZ

Ludźmierz to najważniejsze sanktuarium maryjne Podhala, które zajmowało szczególne miejsce w sercu Karola Wojtyły, a później papieża Jana Pawła II.

Często pielgrzymował do tego miejsca jako zwykły ksiądz.

W 1997 roku już jako Ojciec Święty, Jan Paweł II przybył tu 7 czerwca, w pierwszą sobotę miesiąca, w uroczystość Niepokalanego Serca Maryi. Przewodniczył modlitwie różańcowej, transmitowanej przez Radio Watykańskie na cały świat.

W 2001 roku, w dniu urodzin Ojca Świętego, ludźmierska świątynia została podniesiona do godności bazyliki mniejszej. Tym gestem Jan Paweł II oddał hołd Królowej Podhala. 26 lutego 2003 roku podczas prywatnej audiencji w Watykanie, ks. prałat Tadeusz Juchas – były kustosz sanktuarium w Ludźmierzu, otrzymał z rąk Jana Pawła II piuskę papieską, jako dar dla Ludźmierskiej Pani. Piuska ta znajduje się w mensie ołtarzowej obok cudownej figury.

> Jan Paweł II. Ludźmierz 1997r.

NIEGOWIĆ

„W kościele pokłoniłem się przed Najświętszym Sakramentem (...) I tak rozpoczęła się moja praca duszpasterska na pierwszej parafii. Trwała ona tylko rok, a była wypełniona zwyczajnymi obowiązkami wikariusza i katechety.

Uczyłem religii w pięciu szkołach podstawowych, w wioskach należących do parafii w Niegowici, do których dowożono mnie wozem konnym lub bryczką. Zapamiętałem życzliwość tak ze strony grona nauczycielskiego jak i parafian.”

Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Niegowici to pierwsza parafia Karola Wojtyły, do której trafił po powrocie ze studiów na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza z Akwinu w Rzymie. Swoją posługę jako wikariusz i katecheta rozpoczął tutaj w połowie czerwca 1948 roku.

To było jego pierwsze zetknięcie z życiem zwykłej parafii.

Odprawiał msze, uczył religii i posługiwał wiernym.

Karol Wojtyła opuścił tę parafię w marcu 1949 roku.

Został przeniesiony do parafii św. Floriana w Krakowie.

Już jako metropolita krakowski w 1966 roku konsekrował w Niegowici nową świątynię.

„Tu, na tym miejscu,
w Nowym Targu, pragnę
mówić o ziemi polskiej,
bo jawi się ona tutaj
szczególnie piękna
i bogata w krajobrazy.

Człowiekowi potrzebne
jest to piękno krajobrazu –
i dlatego też nic dziwnego,
że ciągną tutaj ludzie
z różnych stron Polski,
a także i spoza Polski.
Ciągną latem i zimą.
Szukają odpoczynku.
Pragną odnaleźć siebie
w obcowaniu z przyrodą.
Pragną odzyskać siły
w zdrowym wysiłku
fizycznym, w marszu,
w podejściu, we wspinaczce,
w zjeździe narciarskim.

Ej, łza się w oku kręci...

Ta piękna ziemia jest równocześnie i ziemią trudną.
Kamienistą. Górską. Nie tak urodzajną, jak równiny nad Wisłą.
I dlatego też od tej podkarpackiej, podtatrzeńskiej ziemi niech
mi będzie wolno odwołać się do tego, co zawsze było bliskie
polskiemu sercu: umiłowanie ziemi i praca na roli.”

Karol Wojtyła jako ksiądz, biskup i kardynał wielokrotnie
przyjeżdżał do Nowego Targu. Miasto znajdowało się także
na trasach jego górskich wypraw. Jako papież Jan Paweł II
dwukrotnie odwiedził Nowy Targ, podczas pierwszej
pielgrzymki do Polski w 1979 roku, gdy celebrował
Eucharystię na tamtejszym lotnisku oraz w 1997 roku,
kiedy odlatywał śmigłowcem z nowotarskiego lotniska,
po wizycie w Ludźmierzu. W czasie pierwszej pielgrzymki
do Polski Nowy Targ znalazł się na trasie podróży na specjalne
życzenie Ojca Świętego. 8 czerwca 1979 roku miało miejsce
niezapomniane spotkanie z Janem Pawłem II na
nowotarskim lotnisku. Górale określili to bardzo obrazowo
i dosadnie, ale i filozoficznie: „do innych przyjechoł bo musioł,
do nos przyjechoł bo fciół”.

OŚWIĘCIM

„Oświęcim jest miejscem, którego nie można tylko zwiedzać. Trzeba przy odwiedzinach pomyśleć z lękiem o tym, gdzie leżą granice nienawiści, granice zniszczenia człowieka przez człowieka (...) za wojnę są odpowiedzialni nie tylko ci, którzy ją bezpośrednio wywołują, ale również ci, którzy nie czynią wszystkiego, co leży w ich mocy, aby jej przeszkodzić.”

Ojciec Święty Jan Paweł II przybył na teren dawnego obozu zagłady Auschwitz-Birkenau 7 czerwca 1979 roku podczas pierwszej pielgrzymki do ojczyzny. Wizyta rozpoczęła się około godziny 15.00. Papież przekroczył bramę obozową z napisem „Arbeit macht frei”. Tam udał się do bloku jedenastego, zwanego blokiem śmierci. Modlił się przy ścianie straceń oraz w celi śmierci, w której w nieludzkich warunkach zginął polski męczennik, o. Maksymilian Maria Kolbe. Ucałował posadzkę celi i złożył na niej wiązanek kwiatów oraz paschał. Z obozu odleciał śmigłowcem do Brzezinki, gdzie czekało na niego ponad milion wiernych i dwustu byłych więźniów obozów koncentracyjnych, w tym kapłanów i biskupów. Ojciec Święty wspólnie z duchownymi koncelebrował mszę świętą przy ołtarzu ustawionym na dawnej rampie obozowej, do której przybywały kiedyś transporty więźniów z całej Europy. Podczas liturgii papież nawiązywał do postaci o. Kolbego, który oddał swoje życie za współwięźnia. Po nabożeństwie Ojciec Święty udał się pod Pomnik Męczeństwa Narodów (Międzynarodowy Pomnik Ofiar Faszyzmu).

STARY SĄCZ

„Gdy dziś pytamy,
jak uczyć się świętości
i jak ją realizować,
św. Kinga zdaje się
odpowiadać:

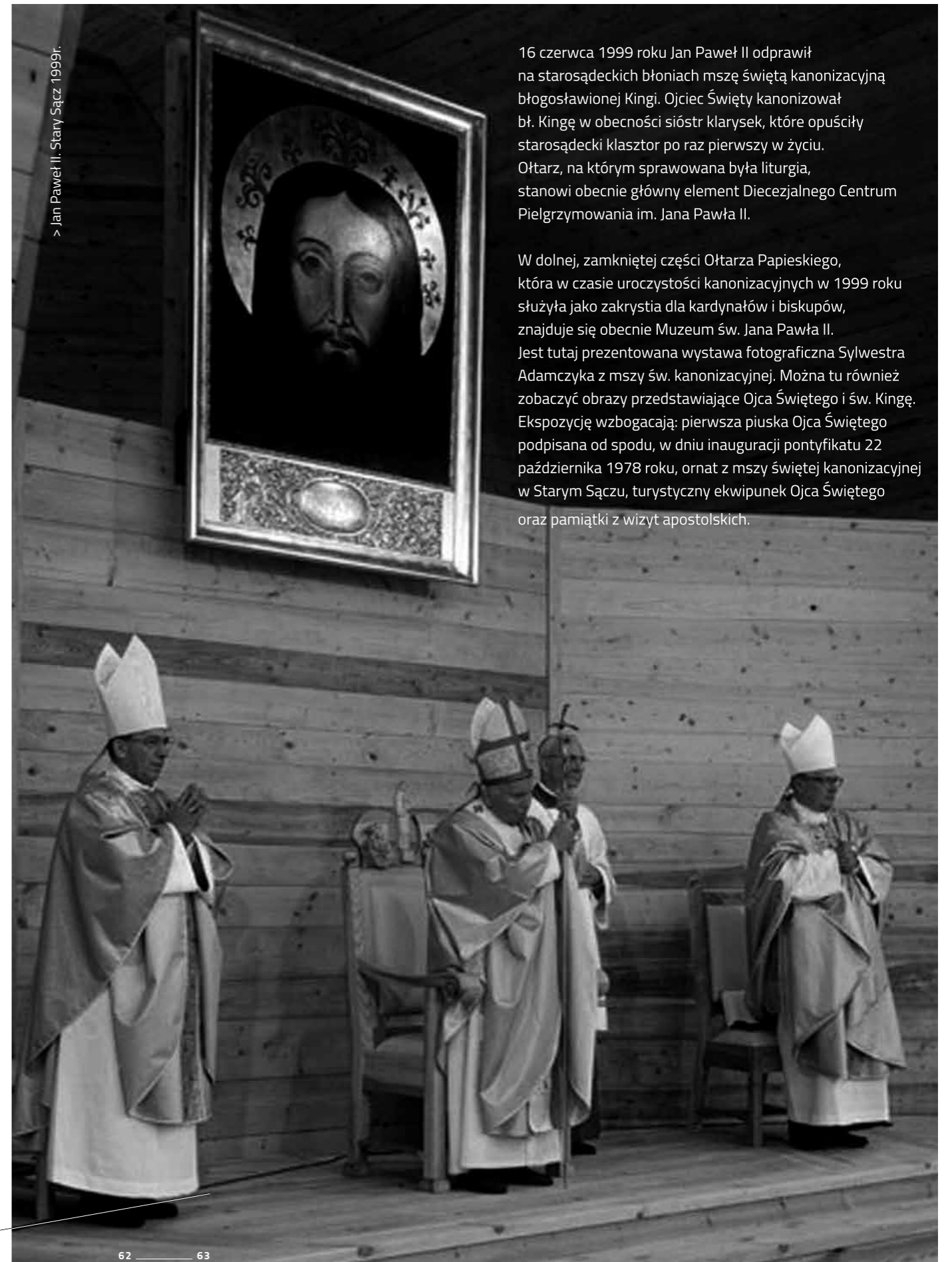
**trzeba troszczyć się
o sprawy Pana
na tym świecie.**

Ona daje świadectwo,
że wypełnianie tego zadania
polega na nieustannym
staraniu o zachowanie
harmonii pomiędzy
wyznaną wiarą,
a własnym życiem.

**Dzisiejszy świat potrzebuje świętości chrześcijan,
którzy w zwyczajnych warunkach życia rodzinnego i zawodowego
podejmują swoje codzienne obowiązki; którzy pragnąc
spełniać wolę Stwórcy i na co dzień służyć ludziom,
dają odpowiedź na Jego przedwieczną miłość.**

**Dotyczy to również takich dziedzin życia jak polityka, działalność
gospodarcza, społeczna i prawodawcza.”**

Św. Jan Paweł II — patronem Małopolski

> Jan Paweł II. Stary Sącz 1999r.

16 czerwca 1999 roku Jan Paweł II odprawił na starosądeckich błoniach mszę świętą kanonizacyjną błogosławionej Kingi. Ojciec Święty kanonizował bł. Kingę w obecności sióstr klarysek, które opuściły starosądecki klasztor po raz pierwszy w życiu. Ołtarz, na którym sprawowana była liturgia, stanowi obecnie główny element Diecezjalnego Centrum Pielgrzymowania im. Jana Pawła II.

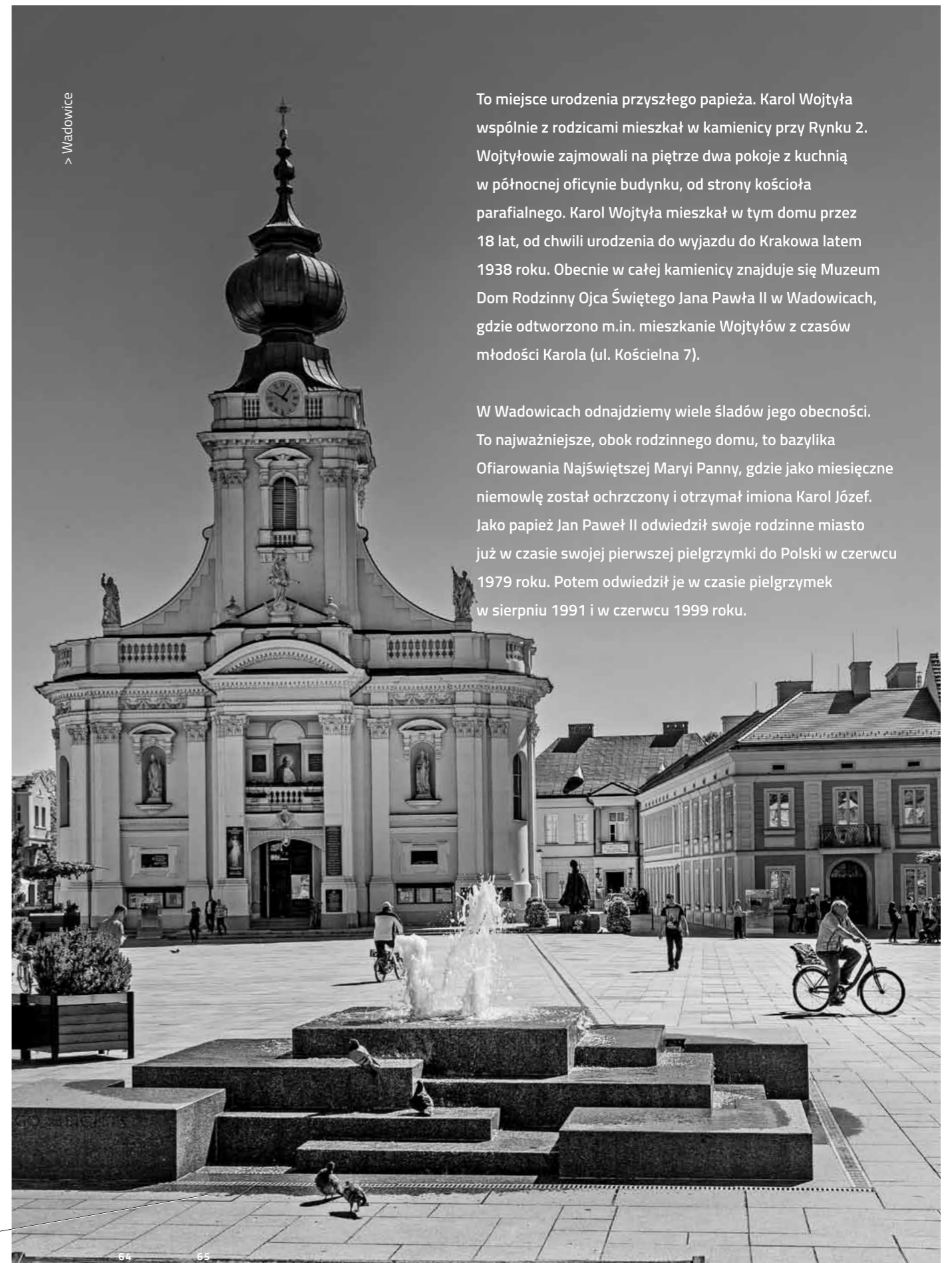
W dolnej, zamkniętej części Ołtarza Papieskiego, która w czasie uroczystości kanonizacyjnych w 1999 roku służyła jako zakrystia dla kardynałów i biskupów, znajduje się obecnie Muzeum św. Jana Pawła II. Jest tutaj prezentowana wystawa fotograficzna Sylwestra Adamczyka z mszy św. kanonizacyjnej. Można tu również zobaczyć obrazy przedstawiające Ojca Świętego i św. Kingę. Ekspozycję wzbogacają: pierwsza pioska Ojca Świętego podpisana od spodu, w dniu inauguracji pontyfikatu 22 października 1978 roku, ornat z mszy świętej kanonizacyjnej w Starym Sączu, turystyczny ekwipunek Ojca Świętego oraz pamiątki z wizyt apostolskich.

„Po raz kolejny, w czasie mojej posługi Kościołowi powszechnemu na Stolicy św. Piotra, przybywam do rodzinnych Wadowic. Z wielkim wzruszeniem patrzę na to miasto lat dziecięcych, które było świadkiem mych pierwszych kroków, pierwszych słów i tych — jak mówi Norwid — «pierwszych ukłonów», co są «jak odwieczne Chrystusa wyznanie: „Bądź pochwalony!”»

Miasto mojego dzieciństwa, dom rodzinny, kościół mojego chrztu świętego... Pragnę wejść w te gościnne progi, na nowo ukłonić się rodzinnej ziemi i jej mieszkańcom, i wypowiedzieć słowa, którymi wita się domowników po powrocie z dalekiej drogi: «Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!» A dom był tutaj (...) przy Kościelnej. (...) A kiedy patrzyłem przez okno widziałem na murze kościelnym zegar słoneczny i napis:

«Czas ucieka,
wieczność czeka» (...)

Mówi się, że wszędzie dobrze a najlepiej w domu.”

> Wadowice

To miejsce urodzenia przyszłego papieża. Karol Wojtyła wspólnie z rodzicami mieszkał w kamienicy przy Rynku 2. Wojtyłowie zajmowali na piętrze dwa pokoje z kuchnią w północnej oficynie budynku, od strony kościoła parafialnego. Karol Wojtyła mieszkał w tym domu przez 18 lat, od chwili urodzenia do wyjazdu do Krakowa latem 1938 roku. Obecnie w całej kamienicy znajduje się Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach, gdzie odtworzono m.in. mieszkanie Wojtyłów z czasów młodości Karola (ul. Kościelna 7).

W Wadowicach odnajdziemy wiele śladów jego obecności. To najważniejsze, obok rodzinnego domu, to bazylika Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, gdzie jako miesięczne niemowlę został ochrzczony i otrzymał imiona Karol Józef. Jako papież Jan Paweł II odwiedził swoje rodzinne miasto już w czasie swojej pierwszej pielgrzymki do Polski w czerwcu 1979 roku. Potem odwiedził je w czasie pielgrzymek w sierpniu 1991 i w czerwcu 1999 roku.

Św. Jan Paweł II — patronem Małopolski

„Na szlaku obecnej pielgrzymki od Dolnego Śląska przez Wielkopolskę do Małopolski, aż po Tatry, ponownie dane mi było podziwiać piękno tej ziemi, zwłaszcza piękno polskich gór, z którymi tak się zżyłem od czasów mojej młodości.”

Najbliższe sercu Ojca Świętego Jana Pawła II były Tatry, a w nich, jak można sądzić po liczbie powrotów, dwa miejsca: Dolina Chochołowska oraz Wiktorówki na skraju Rusinowej Polany, z kaplicą „Królowej Tatr” - Matki Boskiej Jaworzyńskiej. Na pierwsze, piesze wycieczki w góry, nie tylko w Tatry, ale i Beskidy, Karola Wojtyłę zabierał jego ojciec już w latach 30. XX wieku. Wędrował po górach jako turysta i narciarz. Rzadko sam, najczęściej z przyjaciółmi lub młodzieżą. Od początku lat 50. i 60. w górach pojawiał się niemal każdego roku, latem i zimą.

Jako papież, Ojciec św. powrócił w Tatry podczas drugiej pielgrzymki do Polski w 1983 roku. Odwiedził wówczas schronisko na Polanie Chochołowskiej, gdzie spotkał się z Lechem Wałęsą. Potem wyruszył na spacer do Doliny Jarząbczej. W czasie pielgrzymki w 1997 roku papież spędził w górach dwa dni. 5 czerwca wyruszył śmigłowcem nad Babią Górę, Trzy Korony w Pieninach, zapora w Czorsztynie, zamek w Niedzicy i Tatry. Odwiedził też Morskie Oko. Zaszedł do schroniska. W księdze pamiątkowej wpisał krótkie: „Szczęść Boże”. W Tatrach leżał jeszcze śnieg, było chłodno i deszczowo. Następnego dnia wjechał kolejką linową na Kasprowy Wierch. „Benedicite montes Dominum” - Góry błogosławcie Pana - wpisał do księgi pamiątkowej Państwowych Kolei Linowych. Odwiedził też pustelnię św. Brata Alberta i siostry albertynki na Kalatówkach. Po raz ostatni Ojciec Święty spojrzął na Tatry z pokładu śmigłowca podczas pielgrzymki do ojczyzny w 2002 roku.

W Gorcach jest wiele miejsc związanych ze św. Janem Pawłem II. Niektóre odwiedzał wraz z młodzieżą akademicką jako duszpasterz studentów. W innych przebywał już jako biskup i kardynał.

Pamięć o tej wielkiej postaci jest nieustannie żywa właśnie w Gorcach, a szczególnie: w kaplicy pasterskiej pod Turbaczem, przy Szałasowym Ołtarzu na Hali Turbacz i w dolinie Kamienicy – przy Papieżówce. Ksiądz Karol Wojtyła często odprawiał msze św. na łonie przyrody. Jednak teraz, po latach, dokładne wskazanie tych miejsc to rzecz niemal niemożliwa. Z tego względu miejsce na Turbaczu, gdzie odprawił taką mszę, jest niezwykle ważne i wyjątkowe przez swą autentyczność, udokumentowaną szczegółowym opisem okoliczności, potwierdzonych przez najważniejszego świadka – Jana Pawła II. Karol Wojtyła 17 września 1953 r. odprawił na Hali Turbacz mszę świętą dla grupy młodzieży akademickiej, z którą wędrował. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że uczynił to zwrócony twarzą do wiernych, a było to 10 lat przed Soborem Watykańskim II, na którym zreformowano liturgię. Hala Turbacz znajduje się na południowym zboczu, poniżej szczytu Czoła Turbacza. Na pamiątkę tego wydarzenia, w 2003 roku, na środku polany (na miejscu dawnego szałasu pasterskiego) ustawiono polowy ołtarz stylizowany na wzór wejścia do szałasu.

Sw. Jan Paweł II — patronem Matopolski

SZLAKI PAPIESKIE

„PILNUJcie MI TYCH SZLAKÓW!”

Jestem góralem...
mawiał Ojciec Święty.
I rzeczywiście nim był.

Wadowice – miasteczko, w którym urodził się Karol Wojtyła
położone jest w otoczonej górami dolinie rzeki Skawy.
Zamiłowanie do turystyki zaszczyił chłopcu przede
wszystkim ojciec i starszy brat Edmund, ale również
wadowicka szkoła, pielęgnująca w swoich wychowankach
umiłowanie rodzinnej polskiej ziemi, piękna jej krajobrazu,
przyrody, tradycji i historii.

W 1993 roku Jan Paweł II powie w Campo Imperatore:

Góry odsłaniają swoje
sekrety tylko przed tym,
kto ma odwagę rzucić im
wyzwanie. Wymagają ofiar
i dobrego przygotowania.

Każą porzucić bezpieczne
doliny, ale pozwalają temu,
kto nie lęka się wspinaczki,
ujrzeć wspaniałą
panoramę szczytów.

Góry są zatem bardzo
wyrazistym symbolem
wędrowki ducha,
powołanego, aby wznosić
się z ziemi ku niebu,
ku spotkaniu z Bogiem.

Pomysł na oznakowanie turystycznych Szlaków Papieskich, którymi wędrował ks. Karol Wojtyła pojawił się w grupie zapaleńców z Krakowa i okolic, jako dar dla Jana Pawła II z okazji 25-lecia jego pontyfikatu. Ich powstanie było też reakcją na słowa Ojca Świętego: „Pilnujcie mi tych szlaków!” wypowiedziane w czasie I pielgrzymki do ojczyzny **9 czerwca 1979 roku w Nowym Targu. Założyli oni Fundację Szlaki Papieskie i zaangażowali się w ich oznaczanie w pierwszej kolejności w Małopolsce, a potem w całym kraju.** Ojciec Święty, powiadomiony o tej społecznej inicjatywie, wyraźnie się ucieszył i przysłał pomysłodawcom swoje błogosławieństwo.

Warto zaznaczyć, że Szlaki Papieskie w Polsce są unikatowe w skali światowej. Nie zdarzyło się bowiem, żeby człowiek tej miary odwiedził jako turysta tak wiele miejsc.

Należy podkreślić, że mają one przede wszystkim wymiar duchowy. W czasie wędrówek ks. Wojtyła często modlił się i medytował. Szlaki Papieskie poprowadzone są najczęściej wzdłuż tradycyjnych szlaków turystycznych, ale bywają też odcinki od nich niezależne. Oznakowane są charakterystycznymi mapami szkicowymi na błękitnym tle i malowanymi na drzewach żółtymi symbolami na niebieskim polu.

Św. Jan Paweł II — patronem Małopolski

Za podstawę wytyczenia Szlaków Papieskich posłużyły pomysłodawcom m.in. wspomnienia osób wędrujących z ks. Wojtyłą, wpisy do ksiąg parafialnych, dokumenty z archiwum Archidiecezji Krakowskiej w Krakowie i archiwów prywatnych. Z czasem pojawiła się także potrzeba upamiętniania miejsc związanych z posługą duszpasterską ks. Wojtyły oraz z pielgrzymkami Jana Pawła II do ojczyzny. W inicjatywę tworzenia przez fundację Szlaków Papieskich bezinteresownie włączyło się wiele osób, samorządów i instytucji. Warto podkreślić, że najwięcej z nich znajduje się właśnie w Małopolsce.

Pierwsze Szlaki Papieskie zostały otwarte w bardzo lubianym przez papieża Beskidzie Wyspowym i Gorcach, 26 maja 2003 roku w Rabce Zdroju w 50. rocznicę pierwszej wędrówki ks. Wojtyły wzniesieniami Beskidu Wyspowego. Od tamtego czasu ustalone zostały przez Fundację Szlaki Papieskie trasy jego wędrówek we wszystkich polskich górach oraz nad jeziorami. Ich nazwy wiążą się zwykle z nazwami geograficznymi rejonów, przez które prowadzą, na przykład: Szlaki Papieskie w Tatrach, w Pieninach czy Bieszczadach. Szlaki Papieskie są jednym z elementów pamięci historycznej, tworzonej przez pokolenie współczesne św. Janowi Pawłowi II.

Propozycje tras Szlaków Papieskich w Beskidzie Wyspowym i miejsc papieskich w Gorcach

BESKID WYSPOWY:

Szlaki Papieskie w Beskidzie Wyspowym obejmują dwie rozległe górskie kotliny połączone przełęczą Gruszowiec. W ich centrum leżą miasta Mszana Dolna i Limanowa. Ukształtowanie terenu i układ tras, jakimi wędrował tutaj ks. Karol Wojtyła spowodowało podzielenie Szlaków Papieskich w Beskidzie Wyspowym na „Zagórzańskie” i „Limanowskie”.

Propozycja dwóch tras Szlaku Papieskiego „Zagórzańskie” / nazwa pochodzi od grupy etnicznej górali Zagórzan, zamieszkujących ten rejon/:

SZLAK PAPIESKI ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA

został oznakowany na pamiątkę dwudniowej wycieczki ks. Karola Wojtyły z grupą młodzieży

21-22 czerwca 1953 roku, trasą:

→ **Rabka Zdrój** → **Zaryte** → **Luboń Wielki** /schronisko PTTK/ → **Przełęcz Glisne** → **Szczebel** /w tym miejscu dochodzi Szlak Papieski z Lubnia/ → **Kasinka Mała** /przez Świątkówkę/ → **Lubogoszcz** /Wojtyła z młodzieżą nocował w Ośrodku YMCA/ → **Kasina Wielka** /w zabytkowym kościele ks. Wojtyła odprawił mszę świętą/ → **Ośrodek Rekolekcyjno-Rekreacyjny na Śnieżnicy** /wtedy nieczynny, obecnie istnieje możliwość skorzystania z posiłku i noclegu. W kaplicy przy ośrodku znajdują się relikwie św. Jana Pawła II/ → **Przełęcz Gruszowiec** → **Ćwilin**.

Stąd ks. Wojtyła wrócił do Kasiny Wielkiej i wyjechał pociągiem do Krakowa.

SZLAK PAPIESKI MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI

oznakowany na pamiątkę wycieczki biskupa Wojtyły
w sierpniu 1963 roku.

-- przejście około 5 godzin --

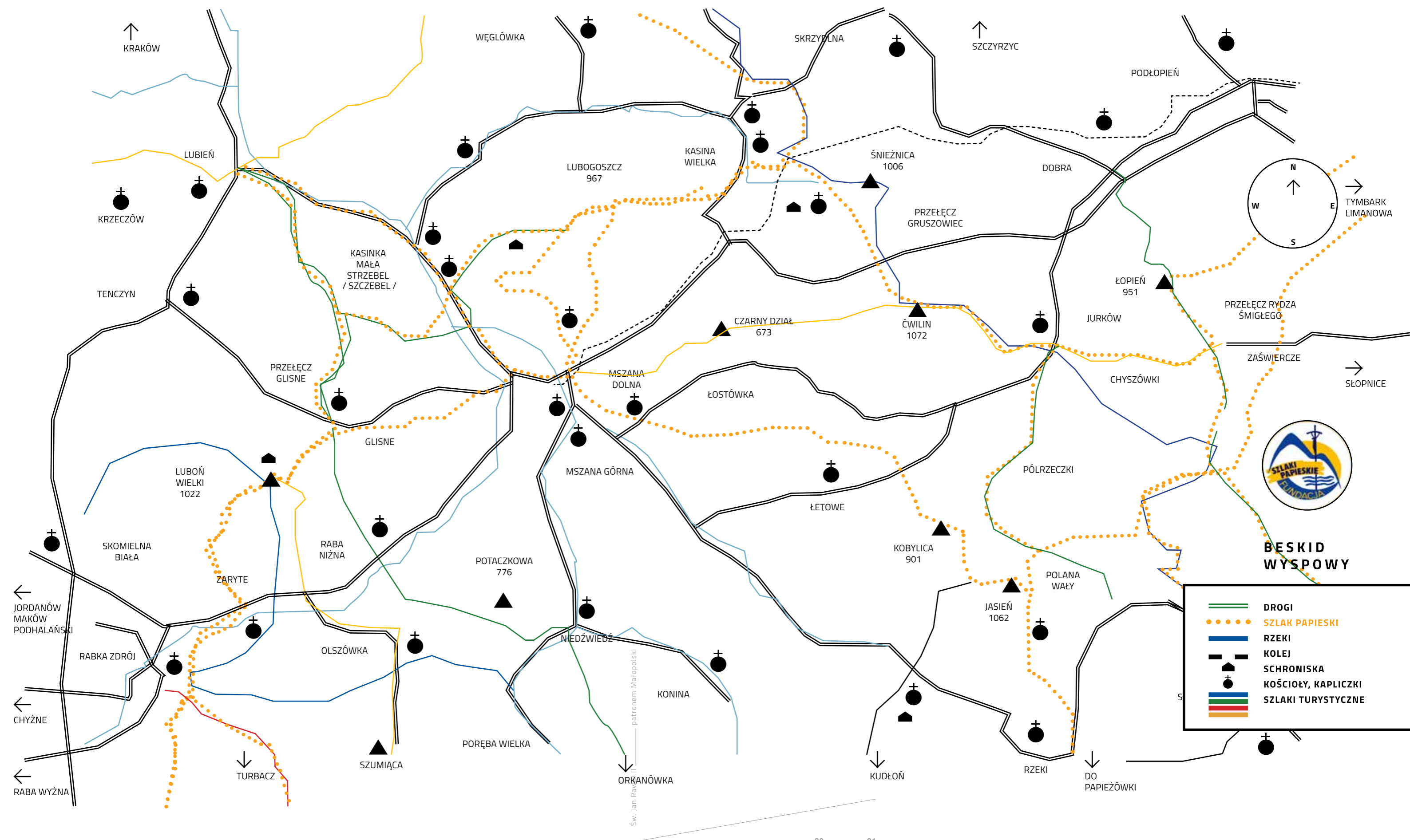
→ rozpoczyna się w Mszanie Dolnej, przy kapliczce
Najświętszej Maryi Panny naprzeciwko Urzędu Miasta.

Prowadzi górami Beskidu Wyspowego w Gorce,
trasą:

→ droga „Pod Skałą” w Łostówce /obok zabytkowej kaplicy
św. Barbary na os. Wojtyłki i obelisku papieskiego oraz kaplicy
NMP Królowej Polski/ → **Ogorzała** → **Ostra** → **Łętowe**

→ **Kobylica** → **Jasień** /pod szczytem Jasienia znajduje się
kapliczka poświęcona Matce Bożej Jasnogórskiej, Królowej
Polski/ → **Polana Skalne**, skąd znajduje się zejście na przełęcz
Przysłop w Rzekach /przysiółek Lubomierza/.

Na przełęczy Przysłop znajduje się węzeł Szlaków
Papieskich i turystycznych. Stąd można wejść na Szlak Papieski
przez Mogielicę – najwyższy szczyt Beskidu Wyspowego
do Limanowej lub udać się na wędrowkę w Gorce.

BESKID WYSPOWY

- DROGI
- ⋯ SZLAK PAPIESKI
- RZEKI
- KOLEJ
- SCHRONISKA
- KOŚCIOŁY, KAPLICZKI
- SZLAKI TURYSTYCZNE

GORCE:

Szlaki Papieskie w Gorcach to zarazem prawie wszystkie szlaki turystyczne, których na tym terenie jest bardzo dużo.

Ks. Karol Wojtyła, a później biskup i kardynał, w latach 1952-76, latem i zimą, często przyjeżdżał w Gorce na krótkie jednodniowe wycieczki oraz dłuższe wyprawy w pasma sąsiadujące z Gorcami. Towarzyszyła mu zwykle grupa młodej krakowskiej inteligencji, często również zaprzyjaźnieni księża i naukowcy.

Po nabożeństwie różańcowym w Ludźmierzu, 7 czerwca 1997, z udziałem Jana Pawła II, wierni skandowali gromko:

Zostań z nami... zostań z nami... i Ty jesteś Piotrem...

Ojciec Święty uradowany widokiem gór, szczególnie Gorców, które z wysokości ołtarza polowego miał cały czas w zasięgu wzroku, odpowiedział wtedy: **...chodź na Turbacz**

– o, **widać go! I wskazał dłonią na dobrze stąd widoczny znajomy szczyt.**

NAJWAŻNIEJSZE MIEJSCA PAPIESKIE W GORCACH

Skałka to osiedle nad Ochotnicą Górną. W dawnym domu Janczurów (obecnie „Wojtyłowa Gazdówka”, która jest własnością gminy Ochotnica) ks. Karol Wojtyła od 20 stycznia do 2 lutego 1955 roku odpoczywał wraz z grupą młodej inteligencji z Krakowa.

Dla nich codziennie odprawiał w tym miejscu mszę świętą i wspólnie z nimi wyruszał na narciarskie wyprawy.

Na pamiątkę tych wydarzeń, każdego roku, na początku lutego odprawiana jest w „Gazdówce” msza święta.

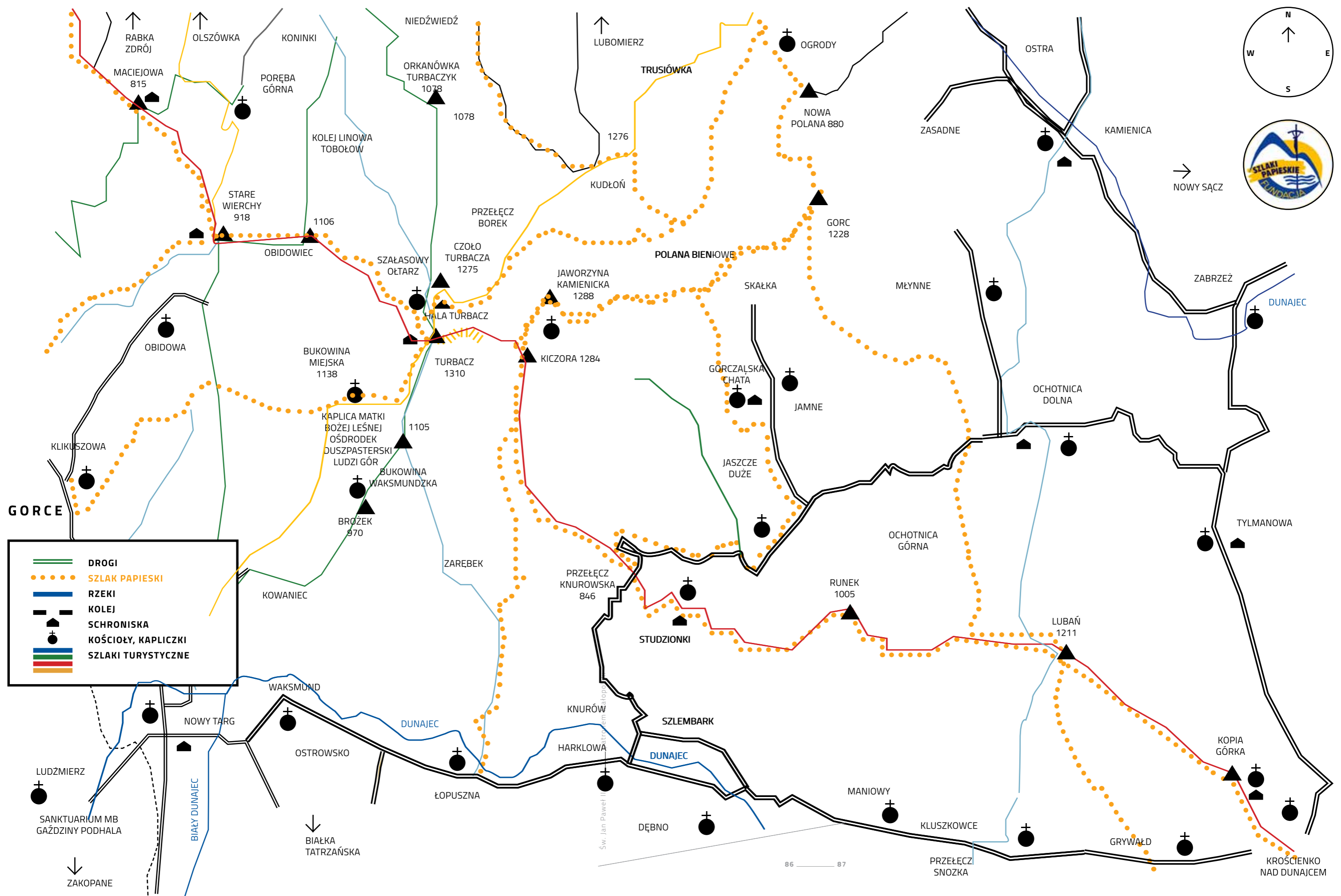
Krzyż Papieski na szczycie Lubania, ustawiony na pamiątkę mszy świętej odprawionej w tym miejscu przez ks. Wojtyłę zimą 1955 roku na prowizorycznym ołtarzu zbudowanym z nart, w czasie pobytu na Skałce.

Szałasowy Ołtarz ks. Karola Wojtyły na Polanie Filasowej, na Hali Turbacz to miejsce mszy świętej odprawionej przez Wojtyłę w 1953 roku dla uczestników wędrówki i gorcezańskich pasterzy. Co roku, w trzecią niedzielę września o godz. 12.00, na pamiątkę tego wydarzenia i na zakończenie sezonu turystycznego na Szlakach Papieskich odprawiana jest tu msza święta.

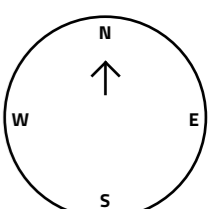
Papieżówka w Dolinie Kamienicy. Szałas drwali, w którym kardynał Wojtyła przed wyjazdem na Kongres Eucharystyczny w USA spędził w 1976 roku dwa tygodnie.

Kaplica pw. Matki Bożej Leśnej Królowej Gorców, znana też jako Partyzancka, Papieska na stokach Turbacza na Polanie Rusnakowej, ofiarowana przez górali Janowi Pawłowi II w czasie I pielgrzymki do Polski, w 1979 roku w Nowym Targu. Co roku 15 sierpnia odprawiana jest tu msza święta znana jako „ślebodna” lub „tischnerowska”. Przy kaplicy działa Duszpasterstwo Turystyczne prowadzone przez księży Sercanów.

Fundacja Szlaki Papieskie działa w Krakowie od roku 2003, pod patronatem honorowym Metropolity Krakowskiego. Dokumentuje i opisuje miejsca odwiedzane przez księdza, biskupa, a potem kard. Karola Wojtyłę oraz wytycza wraz z opisami, na podstawie dokumentów, trasy turystyczne, które przeszedł na terenie Polski. Dwukrotnie nominowana do nagrody TOTUS TUUS, Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

	DROGI
	SZLAK PAPIESKI
	RZEKI
	KOLEJ
	SCHRONISKA
	KOŚCIOŁY, KAPLICZKI
	SZLAKI TURYSTYCZNE

→ NOWY SĄCZ

Św. Jan Paweł II (z tropem papalnym)

Autor projektu i wykonanie – Karol Badyna

Święty Jan Paweł II Patronem Małopolski

**W pierwszą rocznicę ustanowienia
Świętego Jana Pawła II Patronem Małopolski,
uroczyście poświęcono tablicę dla upamiętnienia
tego szczególnego dla wszystkich Małopolan wydarzenia.**

Tablica została umieszczona nad salą reprezentacyjną
/ I piętro / w siedzibie władz województwa:
Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego
i Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Wydawca >

Województwo Małopolskie

www.malopolska.pl

fb.com/lubiemaalopolske

Koncepcja i realizacja >

Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

Kancelaria Zarządu

Zespół ds. Marketingu Regionu

Opracowanie i redakcja >

Ewa Winiarska

Autorzy:

>> str. 06 – 35

Ewa Winiarska

Jan Paweł II. Poznaj go bliżej

Rodzina. Świadeństwo - Stefan Życzkowski

Wiara. Świadeństwo - Michał Pax Bukowski

Odwaga. Świadeństwo - Adam Marasek

Solidarność. Świadeństwo - Urszula Smok

>> str. 36 – 47

dr Aneta Krupka

Życie

>> str. 48-69

Miejsca w Małopolsce

Opracowano na podstawie serwisu: Wirtualna Podróż Śladami

Św. Jana Pawła II - Instytut Dialogu Międzykulturowego

im. Jana Pawła II w Krakowie

>> str. 70 – 87

Urszula Własiuk

Szlaki Papieskie

> INSTYTUCJE KULTURY WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

INSTYTUT DIALOGU
MIĘDZYKULTUROWEGO
im. Jana Pawła II w Krakowie

> PARTNER

Zdjęcia >

>> str. 6, 27, 32, 36, 42-43, 50, 51, 52, 55, 63, 66-67

Grzegorz Gałązka

>> str. 8, 14, 18, 20, 21, 30, 33

Zdjęcia Archidiecezji Krakowskiej, będące w dyspozycji

Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II

w Wadowicach, stanowią promocję ekspozycji stałej

tego muzeum

>> str. 10, 12, 13, 24, 57

Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II

w Wadowicach

>> str. 48, 53, 59, 61, 65, 68-69, 70, 72-73, 76-77, 78-79,

82-83, 84-85

Archiwum UMWM

>> str. 74-75

Fundacja Szlaki Papieskie

Mapy >

str. 80-81, 86-87

Fundacja Szlaki Papieskie

Design >

Ewa Natkaniec

Druk >

Drukarnia Sil-Veg-Druk s.c.

>> Współpraca przy powstaniu wydawnictwa:

> Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego

Jana Pawła II w Wadowicach

– instytucja kultury województwa małopolskiego

www.domjp2.pl

fb.com/domjp2

>> Instytut Dialogu Międzykulturowego

im. Jana Pawła II w Krakowie

– instytucja kultury województwa małopolskiego

www.idmjp2.pl

fb.com/IDMJP2

>> Fundacja Szlaki Papieskie

www.szlakipapieskie.pl

>> Szczególne podziękowania za pomoc

w powstaniu publikacji:

> dr Aneta Krupka

> Artur Oboza - Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego

Jana Pawła II w Wadowicach

> Urszula Własiuk – Prezes Fundacji „Szlaki Papieskie”

–

MAŁOPOLSKA

św. JANOWI PAWŁOWI II